

Vilhelmus inter illustres Germaniæ uir-
 suo tempore magna auctoritate fuit. Erat e-
 nim insigniter doctus, & singulari prudentia con-
 spicuus. Itaque mortuo Vuernhario ipse in locum
 eius Argentinensis episcopus omnium suffragio
 eligitur, anno millesimo centesimo uicesimo octa-
 uo. Quam primum uerò lectus erat, cogitare cœ-
 pit, quam ratione suam ditionem ædificijs exco-
 lere, atque nouorum templorum fundatione Dei
 gloriam propagare queat. Nam eo tempore ma-
 gna pars religionis in monasteriorum & templo-
 rum structura putabatur, Itaq; templum cathedra-
 le ab antecessore cœptum, magnis sumptibus ab-

soluit, deinde S. Thomæ templum restaurauit. Idem etiam in S. Columbani e-
 de præstitum. Cum etiam ad S. Petrum huc usque tantum quatuor Canonici
 fuissent, ipse octo adiecit, atque ijs uiuendi regulas præscripsit. Hunc locum
 ad S. Petrum iuniorem uocauit, ob alterius S. Petri templum, quod Argenti-
 næ cernitur.